



TÜBİTAK
POPÜLER BİLİM KİTAPLARI

4
yaş +



HAYDİ SAYALIM AĞAÇLAR

Alison Formento

Resimleyen Sarah Snow



Ağaçlar konuşabilir mi?
Elbette! Dikkatle dinlerseniz duyarsınız....



ISBN 978-605-312-011-7



Fiyatı: **₺4** (KDV dahil)

Basılı fiyatından farklı satılamaz.





TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 736

Haydi Sayalım - Ağaçlar
This Tree Counts!

Alison Formento
Resimleyen: Sarah Snow

Çeviri: Ayşe Şirin Okyayuz

© Albert Whitman & Company, 2010
© Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, 2013

Bu yapının bütün hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzemeler,
izin alınmadan tümüyle veya kısmen yayımlanamaz.

*TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları'nın seçimi ve değerlendirilmesi
TÜBİTAK Kitaplar Yayın Danışma Kurulu tarafından yapılmaktadır.*

ISBN 978 - 605 - 312 - 011 - 7
Yayıncı Sertifika No: 15368

1. Basım Eylül 2015 (7500 adet)

Genel Yayın Yönetmeni: Özkan Keneş
Mali Koordinatör: Kemal Tan
Telif İşleri Sorumlusu: Zeynep Çanakcı

Yayıma Hazırlayan: Umut Hasdemir
Sanat Yönetmeni: Elnârâ Ahmetzâde
Sayfa Düzeni: Esra Sabık Turgut
Basım İzleme: Yılmaz Özben

TÜBİTAK
Kitaplar Müdürlüğü
Akay Caddesi No: 6 Bakanlıklar Ankara
Tel: (312) 298 96 61 Faks: (312) 428 32 40
e-posta: kitap@tubitak.gov.tr
www.kitap.tubitak.gov.tr
esatis.tubitak.gov.tr

Salmat Basım Yayıncılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sebze Bahçeleri Cad. (Büyük Sanayi 1. Cad.) Arpacıoğlu İşhanı 95/1 İskitler Ankara
Tel: (312) 341 10 24 Faks: (312) 341 30 50 Sertifika No: 26062



HAYDİ SAYALIM

AĞAÇLAR



Alison Formento

Resimleyen Sarah Snow

Çeviri: Ayşe Şirin Okyayuz



TÜBİTAK
POPÜLER BİLİM KİTAPLARI



Herkesten önemli olan Dan için
Alison Formento

Will, Cosmo ve Gil'e
Sarah Snow

Gazi İlkokulu'nun arkasında tek bir ağaç vardı.
Arkadaşlara ihtiyacı vardı.

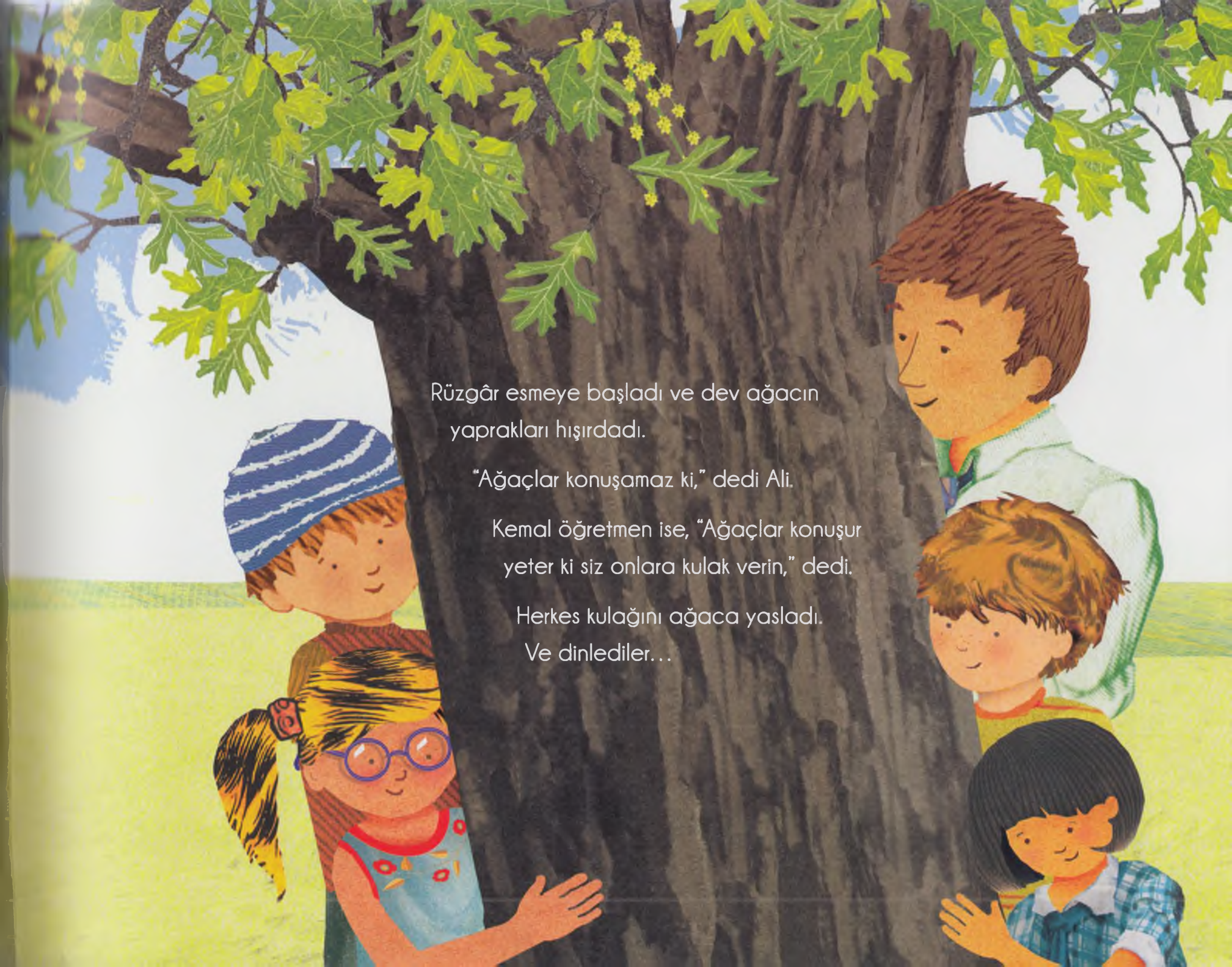


Bu yüzden de Kemal öğretmeninin sınıfı başka ağaçlar ekmeye karar verdi.

Çocuklar kazmaya hazırlandılar.

Kemal öğretmen, "Bekleyin! Büyük ağacımızın bize söyleyecekleri var," dedi.





Rüzgâr esmeye başladı ve dev ağacın yaprakları hışırdadı.

“Ağaçlar konuşamaz ki,” dedi Ali.

Kemal öğretmen ise, “Ağaçlar konuşur yeter ki siz onlara kulak verin,” dedi.

Herkes kulağını ağaca yasladı.

Ve dinlediler...




Bir baykuş yüksek dallarıma konmuş,
Ay'ın çıkmasını bekliyor.



İki örümcek tüm gün boyunca
ördükleri ağılara sıkı sıkı tutunuyor.





Üç sincap
saklambaç oynayarak
kalın dallarımda koşuyor.

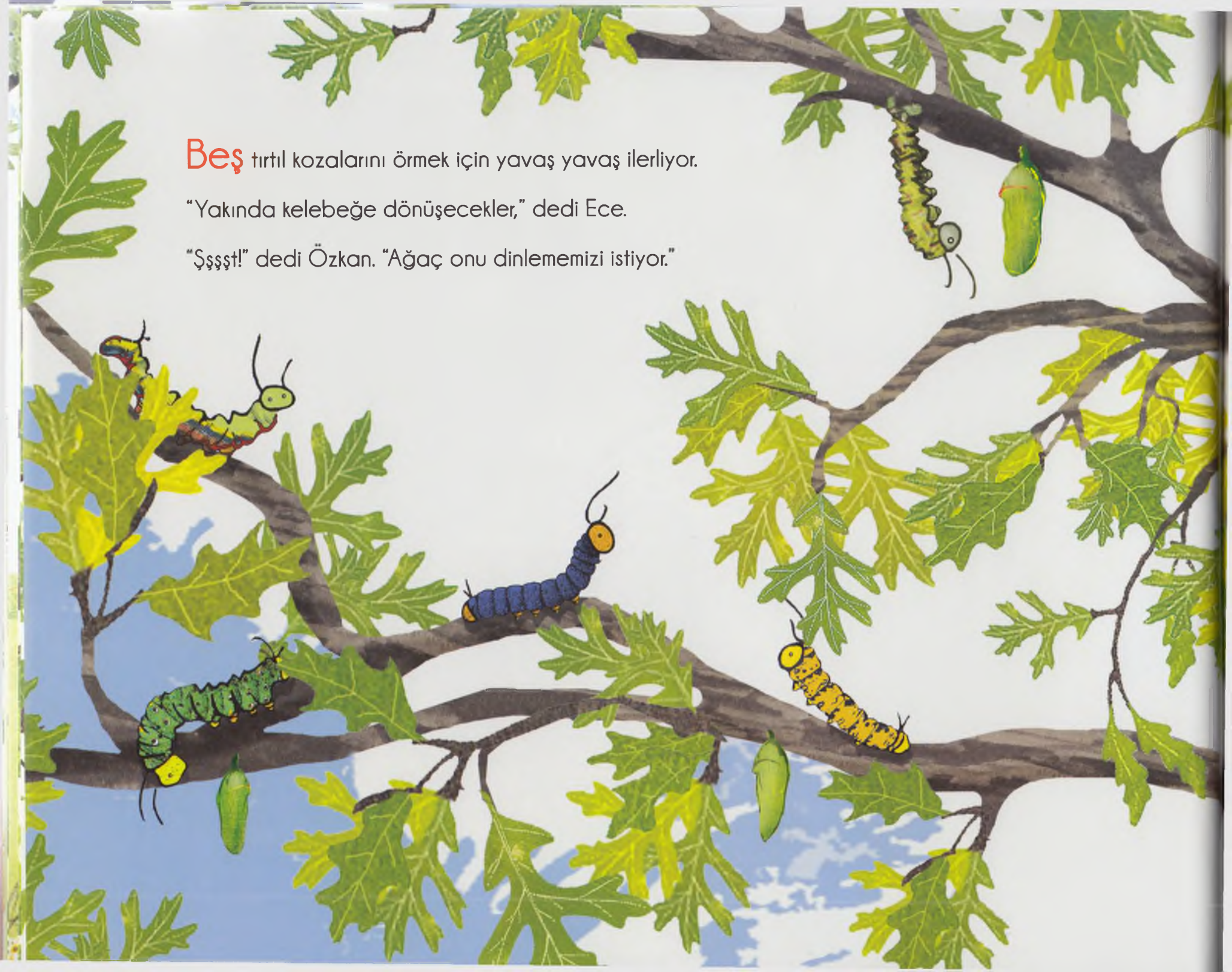


Dört bülbül
merhaba dercesine
yuvalarında şakıyor.

Beş tırtıl kozalarını örmek için yavaş yavaş ilerliyor.

“Yakında kelebeğe dönüşecekler,” dedi Ece.


“Şşşşt!” dedi Özkan. “Ağaç onu dinlememizi istiyor.”



Altı karınca yapraktan yaprağa geçerek
kabuğumda geziniyor.







Yedi çekirge güçlü uzun bacaklarını
birbirlerine sürterek güneşte cırcır ötüyor.

Sekiz sinek yemek arayışında
çevrede vızıldıyor.

Dokuz uğurböceği uçmadan önce etrafı keşfetmek için gövdeme tırmanıyor.



On solucan köklerimin üstünden sürünerek zengin nemli toprağı yiyor.

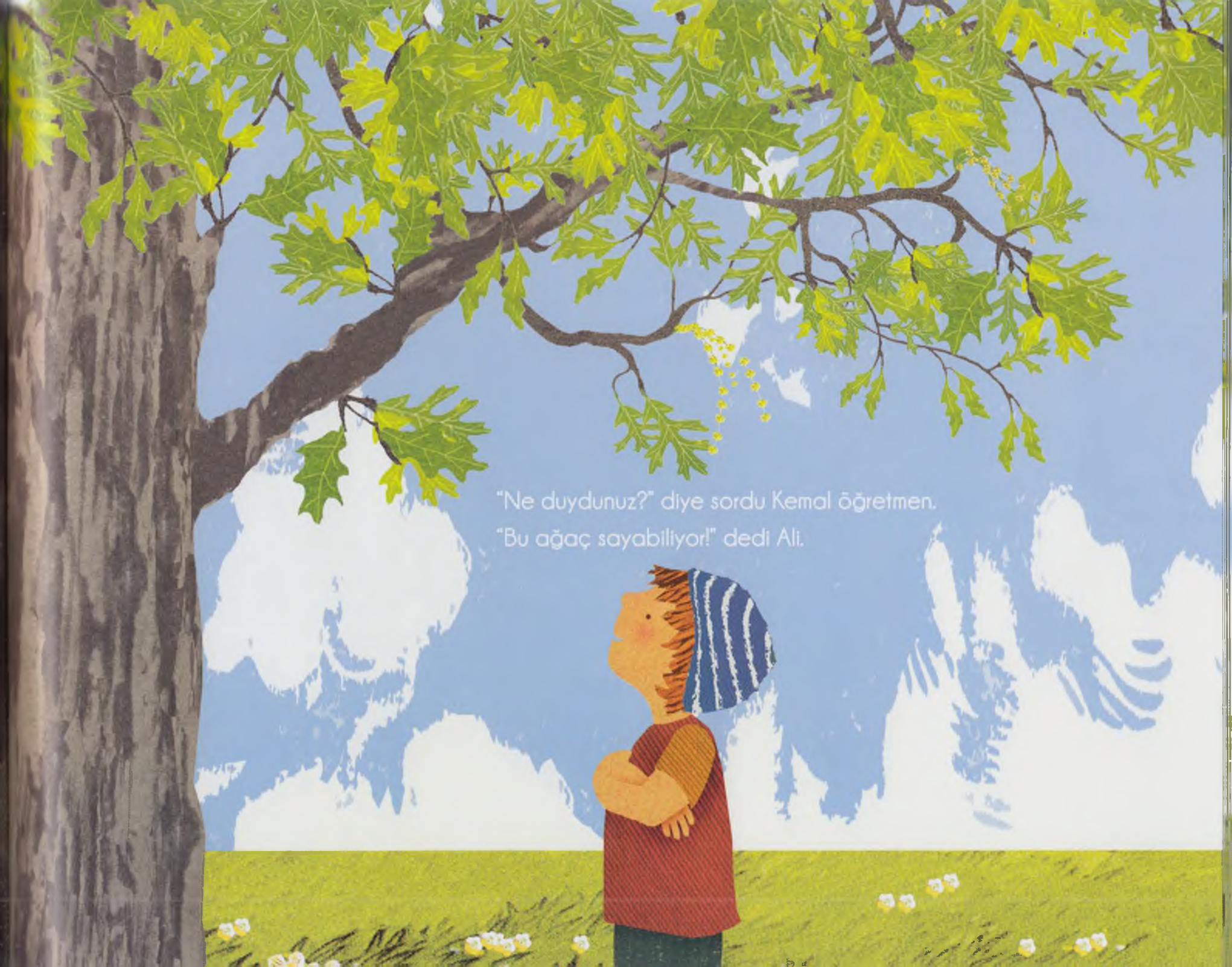
İşte ben tüm bu canlıların güvende ve özgürce yaşadığı evim!



Herkes dev ağaca baktı.
Ağaç da yapraklarını salladı.

Bir yaprak Ayşe'nin kafasına düştü.





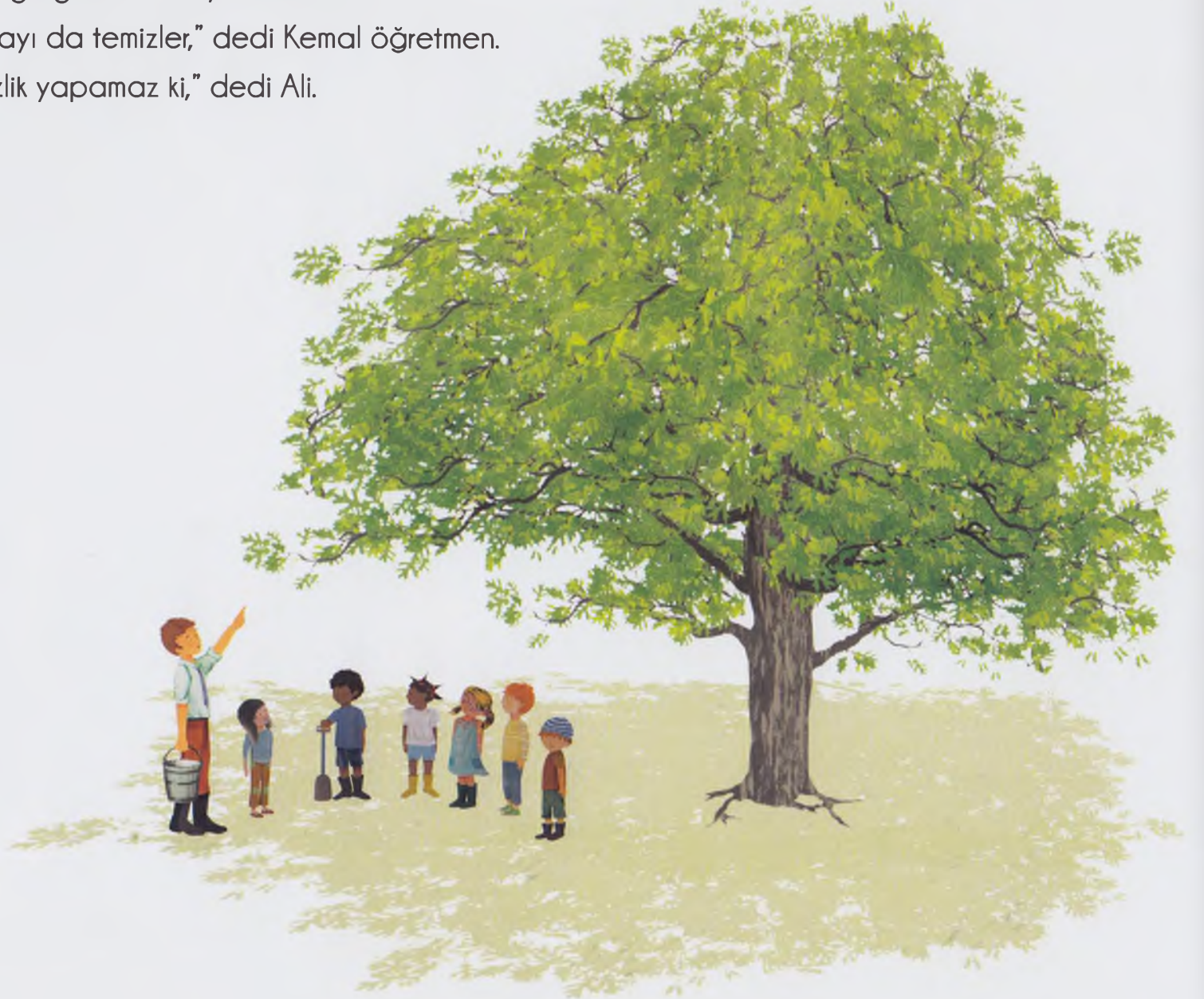
"Ne duydunuz?" diye sordu Kemal öğretmen.
"Bu ağaç sayabiliyor!" dedi Ali.

“Başka?” diye sordu Kemal öğretmen.

“Bizi serinleten gölgeleri vardır,” dedi Sevil.

“Bu ağaç havayı da temizler,” dedi Kemal öğretmen.

“Ağaçlar temizlik yapamaz ki,” dedi Ali.





“Yaparlar!” dedi Kemal öğretmen. “Kirli havayı solurlar ve bizim nefes almamız için oksijen salarlar havaya.”

Herkes derin bir nefes aldı.



"Bu ağaç çok güzel. Bir isim verebilir miyiz?" diye sordu Sevil.

"Ağaçların isimleri yoktur," dedi Ali.

"Vardır aslında!", dedi Kemal öğretmen. "Bunun adı meşe. Biz de bugün meşe ağacı ekeceğiz. Bu meşe fidanları büyüyüp meşe palamudu verecek."

"Sincaplar meşe palamuduna bayılır," dedi Ali. "Sonbaharda toplarlar."

"Aynen öyle," dedi Kemal öğretmen. "Onların yemediklerini alıp kendi meşe ağaçlarımızı ekebiliriz. Başka ağaç türleri biliyor musunuz?"



“Bahçemizde bir elma ağacı var,” dedi Ece.

“Palmiye ağaçları da sıcak yerlerde büyür,” dedi Özkan.

“Peki ya çam ağaçları?” diye sordu Ali.
“Onlar tüm yıl boyunca yemyeşildirler,”
dedi Kemal öğretmen.



"Bu ağaç çok büyük," dedi Sevil. "Keşke ben de ağaçta yaşayabilsem."
"Benim bir ağaç evim var," dedi Özkan. "Ağaç evim hakkında
bir şiir de yazdım."

*Ağaç ev gökyüzüne yükselir,
Kanadı olsa uçabilir,
Kuşların yuvası, bana da yuva olabilir.*







“Benim kuşlar gibi bir yuvam yok,” dedi Ali.
“Biz bir apartman dairesinde yaşıyoruz.
Ama bir ev yapıyoruz ve tamamen ahşap.”

“Benim gitarım da ahşap,” dedi Ece.

“Babam arka bahçemize ahşap bir piknik masası yaptı,” dedi Sevil.

“Benim de kalemim tahta,” dedi Özkan.



Ali ağacın altına Bayrak kaldırıp dalların arasından gökyüzüne baktı.
"Ne kadar çok işe yarıyormuş ağaçlar!"

Kemal öğretmen başını sallayarak bunu doğruladı. "Şimdi kazmaya hazırız."





Herkes kazdı ve ekti...



Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi,
sekiz, dokuz, on ağaç ektiler.







On ağaç fidanı.

"Yeni arkadaşlarıyla iyi eğlenceler," dedi Ece dev ağaca.
Rüzgâr esti ve ağaç da yapraklarını salladı.
Yeni fidanlar da yapraklarını salladı.



